

CAMPING med direkte

Martin Nielsen og cirka 60 andre unge er samlet til Indre Missions årlige bibelcamping i Fårevejle for at være sammen med hinanden
- og deres Frelser

Klokken nærmer sig 22, og selv om vi tæller dag seks af ti i Indre Missions svar på Roskilde Festivalen, er energien blandt de unge sitrende. Lovsangen er et fast punkt på dagsordenen. Højdepunktet. Lige så længe de orker – og det kan sagtens være flere timer i træk – lovpriser de gennem sang og musik Gud og kommer ham nærmere.

'Ved Åndens hjælp vi kæmper troens kamp, mens vi lever af Guds nåde'.

Ved starten af lovsangs-seancen sidder alle ned. De kigger op på tavlen, hvor sangens tekst bliver vist elektronisk. En del begynder lige så stille at lukke øjnene. Vender håndfladerne mod himlen. Rejser sig. Vugger frem og tilbage, frem og tilbage. Løfter armene over hovedet. Stadig mens de synger af deres lungers fulde kraft. Strækker armene mod himlen og synger direkte til Gud. Enkelte græder.

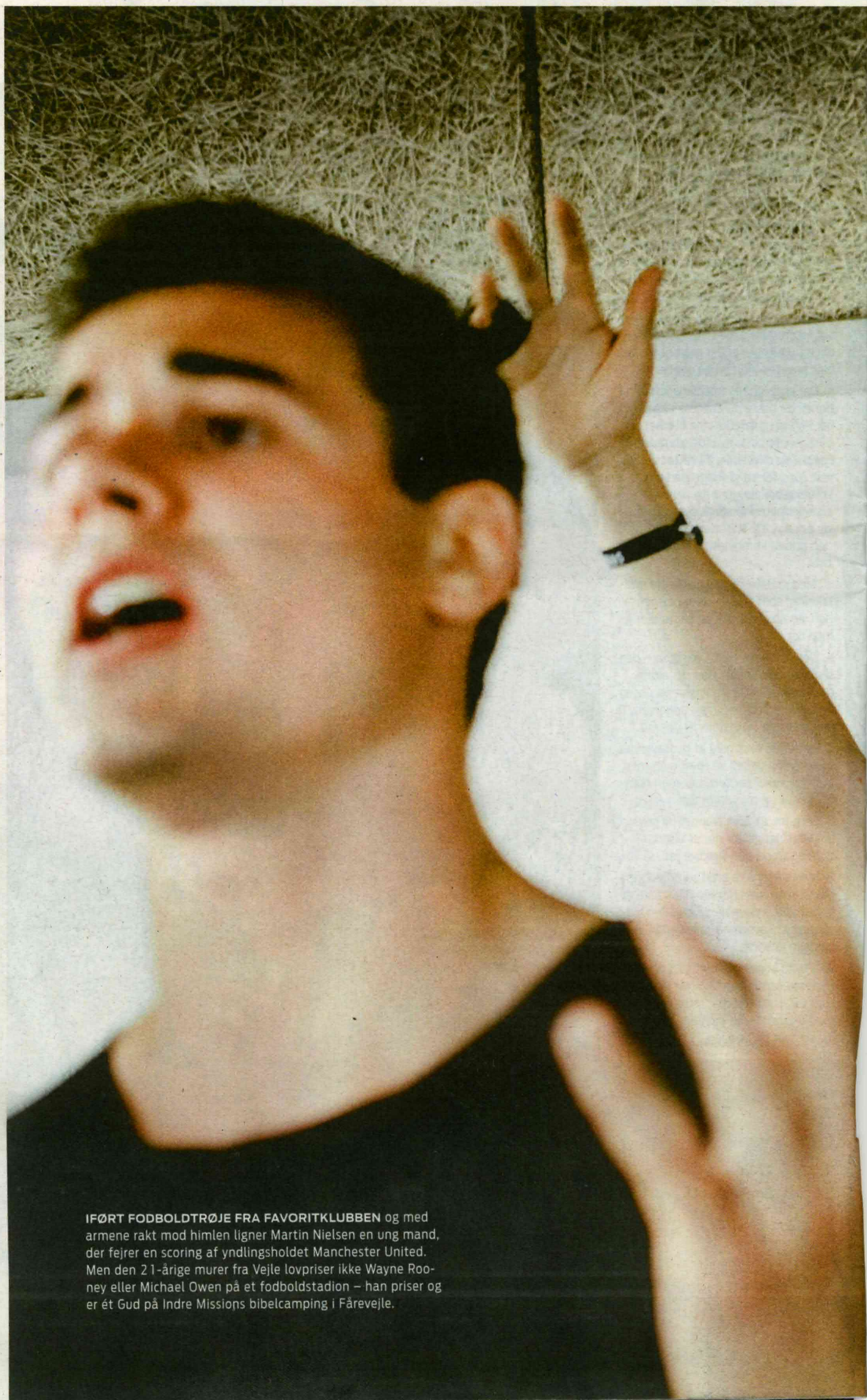
MARTIN NIELSEN synger ikke – han brøler. Og ryster over hele kroppen. Det virker lidt skræmmende, for hans ansigt er lagt i folder, der både kan tolkes som ekstrem smerte og ditto lykke.

– Jeg er ét med Gud, når jeg synger lovsang. Jeg kan mærke ham indeni. Det føles som en boblende lykke, der varmer hele min krop og gør mig let, forklarer den 21-årige murer fra Vejle.

Martin Nielsen er som cirka 90 procent af deltagerne født ind i Indre Mission og betegner sig selv som 'meget troende'. Han har for eksempel aldrig drukket sig fuld. Har næsten ingen ikke-kristne venner. Og han har aldrig dyrket sex. Det vil han ikke, før han en dag er gift.

Martin er på bibelcamping for 19. gang i sit liv. Han har aldrig taget stilling til sin egen tro. Ikke fordi han ikke vil, men fordi han ikke behøver, forklarer han. Den er der bare.

– Gud fylder ekstremt meget i min hverdag. Det har han altid gjort, og det vil han altid gøre. Hvorfor skal jeg sætte spørgsmålstegn ved mit livsgrundlag, når jeg er glad og tror 100 procent på det, siger han.

IFØRT FODBOLDTRØJE FRA FAVORITKLUBBEN og med armene rakt mod himlen ligner Martin Nielsen en ung mand, der fejrer en scoring af yndlingsholdet Manchester United. Men den 21-årige murer fra Vejle lovpriser ikke Wayne Rooney eller Michael Owen på et fodboldstadion – han priser og er ét Gud på Indre Missions bibelcamping i Fårevejle.

forbindelse til Gud

TEKST: MARIE NØRGAARD • FOTO: KLAVS BO CHRISTENSEN

29 EXTRA

UNDER FÆLLESGUDSTJENESTEN, hvor både voksne, børn og deltagerne fra ungcampen er med, synger de mere end 200 deltagere med på salmerne. Og de gør det med en kraft og indlevelse, der næsten får taget på det kæmpemæssige telt til at lette.!

DET TÆRER PA KRÆFTERNE at være på bibelcamping. Selv om der ikke bliver drukket alkohol, fester deltagerne på ungcampen hele natten. De sene timer bliver blandt andet brugt på religiøse sange og samtaler – med hinanden og med Gud.!

ROSKILDE FESTIVAL OG BIBELCAMPING side om side. Man behøver ikke være kedelig, fordi man er kristen, siger 19-årige Charlotte Ramløse Jensen. Hun elsker musikfestivalen på dyrskuepladsen i Roskilde ligeså meget som Indre Missions bibelcamping!

STEFFANIE KING har en 'terrængående' bibel, som hun har med sig over alt. Den er indbundet og i et materiale, som kan klare vind og vejr. Steffanie læser i sin bibel hver eneste dag for at minde sig selv om, at hun skal følge Guds ord.

DA VI ANKOMMER til bibelcampingen mere end ti timer tidligere, er stemningen noget lavere end ved den intense lovsang. Bortset fra, at de dåser, vi er nødt til at skræve over, da vi skal krydse teltpladsen, er coladåser og ikke tomme øl, er det ikke umiddelbart til at se, at det ikke er en tømmermandsramt formiddag på dyrskuepladsen i Roskilde. De unge sover nattens udskjelser ud i deres telte.

'Første Mosebog. Anden Mosebog. Tredje. Fjerde og femte. Josvabogen, Dommerbogen og Ruths bog'.

Foran et stort, grønt telt, der er så rodet, som kun en teenager kan præstere, ligger 18-årige Cecilie Jørgensen og 19-årige Johannes Christophersen og bryder stilheden med en opremsning af bibelens bøger – fra ende til anden. De kan dem udenad. Alle 66.

» Jeg er ét med Gud, når jeg synger lovsang. Jeg kan mærke ham inde i. Det føles som en boblende lykke, der varmer hele min krop og gør mig let

DER ER DØMT nul sex før ægteskabet i Indre Mission, men hormonerne blomster i fuldt flor. Maren Færgemand Andersen kan nærmest ikke holde fingrene fra Kim, der bliver nusset uafbrudt i håret, mens de unge fordriver tiden mellem bibel-læsning og lovsang med kortspil i et 'hænge-ud-telt' med sofaer og interimistiske borde lavet af EUR-paller.

Og med ét er det tydeligt. Disse 60 unge mennesker er næsten præcis som deres jævnaldrende – men så alligevel ikke. De har det til fælles med hinanden, at de alle faldt i den store gryde med Fadervor som børn. Og det gør dem også meget forskellige fra de fleste unge i Danmark.

VI ER PA Indre Missions årlige bibelcamping i Fårevejle – mere specifikt ungcampen, der kun huser deltagere i aldersgruppen 13-25 år.

– Det bedste ved at være her er fællesskabet. Vi kan være sammen, som alle andre unge mennesker er sammen, men samtidig kan vi også debattere, dele og få bekræftet vores tro på Gud og Jesus med hinanden, siger Cecilie Jørgensen, der er født ind i Missionen. Cecilie ligner en helt 'almindelig' ung. Ligesom de andre piger i øvrigt. De går med makeup og små toppe i sommervarmen, der er over os denne torsdag i juli. Drengene har tatooveringer, voks i håret og hængerøvsbukser. Rigtig mange ryger. Og de ryger meget.

– Ja, der er mange rygere her. Mange ryger dog kun, når de er her. Jeg tror, det hænger lidt sammen med, at vi ikke drikker alkohol, mener Cecilie Jørgensen.

EKSTRA's udsendte bliver budt velkommen med ekstremt åbne arme. De vil åbenhjertigt,

inderligt og – med deres briller på – ærligt fortælle os om Gud, og hvad det vil sige at 'lede til Jesus og leve i ham', som Indre Missions pejlesnor lyder, mens man er ung med alt, hvad det indebærer af udfordringer og syndige fristelser, der skal forbigås.

FROKOSTEN i bibelcampingens hovedbygning, der cirka ti måneder om året danner rammen for kristne elever på Odsherred Efterskole, indledes med en bordbøn. Ikke af den højtidelige og gammeldags slags. På beatet, der slås an med klappen i hænderne og banken i bordene til 'We Will Rock You', brøler de: 'Alle gode gaver, de kommer oven ned. Så tak da Gud, ja pris da Gud, for al hans kærlighed'.

Det er, som om der har været en smart marketingkonsulent inde over Indre Missions Ungdom, som står bag ungcampen, der i år fungerer under titlen: 'Want you in my life, Jesus', og har sparket noget liv i kludene på den udskældte trosretning. For eksempel er alle deltagerne iført et 'festivalarmbånd', der for nogle fås vedkommende sidder side om side med armbåndet fra Roskilde, og som sagtens kunne forveksles.

Der er i det hele taget langt mellem de forventede, stivnakkede højtideligheder. Bibel-læsningen hver formiddag minder mest af alt om en rundbordssnak på universitetet om tro og eksistens – på de unges eget niveau sat i gang af dem selv. Salmerne ved gudstjenesterne bliver understøttet af et band.

Når de unge udveksler holdninger, er udgangspunktet biblen. Hvad siger den? Om homoseksuelle? Sex før ægteskab? Himmelen og helvede? Alkohol? Synd og syndsforladelse? Noget, som ikke mange danske unge har taget stilling til.

» Sex hører ægteskabet til. Ifølge Bibelen er det en synd at bedrive hor – og i mine øjne er sex inden ægteskab hor. Og det straffes derefter

CECILIE JØRGENSEN har en kæreste, som hun har været sammen med i tre år. De har ikke dyrket sex.

– Sex hører ægteskabet til. Ifølge Bibelen er det en synd at bedrive hor – og i mine øjne er sex inden ægteskab hor. Og det straffes derefter, siger hun.

Hun er lidt i tvivl om homoseksualitet.

Måske er det en synd, måske ikke. For kan man nægte nogen at være lykkelig, bare fordi det er en person af samme køn, de elsker?

– Jeg er ikke sikker på det. Men jeg mener helt klart, at det skal holdes uden for kirken. Homoseksuelle skal ikke have lov til at blive gift i kirken. Fordi der står i Bibelen, at 'mand og

kvinde skal blive ét', når de vies.

En af de få, der ikke er født af Missions-forældre, er Steffanie King. Hun er 21 år, frivillig leder på ungcampen og har kun været kristen i et år.

Hun ligger foran sit telt og læser i sin 'ter-rængående' bibel, der er indbundet og vandskyende, så den kan overleve både vind og vejr.

– Jeg læser lidt i den hver eneste dag. Det minder mig om, at jeg skal holde fast i min tro, forklarer hun.

Steffanie King 'sagde ja til Jesus' sidste år, da hun var med på en bibelcamping.

– Når man siger ja til Jesus, betyder det, at man anerkender hans eksistens og underkaster sig ham. Sådan lidt: 'Ja, jeg ved, du døde for mig, så jeg vil leve gennem dig'. For mig skete det helt konkret sammen med en ven i

» De har det til fælles med hinanden, at de alle faldt i den store gryde med Fadervor som børn

et telt midt på campingpladsen. Det var et meget rørende øjeblik, og jeg græd meget.

Inden sit møde med sin frelser nåede den blonde pige at leve 'et syndigt liv' med stoffer og seksuelle udskejelser. Synder, hun i dag fortryder, men er klar over, at hun ikke kan tage tilbage.

– Når jeg skal have en mand, skal han være kristen. En, der har den baggrund, jeg aldrig fik. Men lige nu leder jeg ikke efter en mand. Jeg skal først finde mig selv i forhold til Jesus.

Steffanies familie er ikke meget for hendes medlemskab i Indre Mission, men hun har – modsat andre, der vælger at gå ind i Missionen – stadig kontakt med dem.

– Jeg er sikker på, at Gud nok skal røre dem, når tid er, siger hun.

DET ER MEGET tydeligt, at det er en flok unge mennesker med meget klare holdninger. Der bliver ikke diskuteret promille ved den seneste gymnasiefest eller den nye scoring, men store ting som, hvor vi stammer fra, hvorfor Jesus døde på korset for dem, og hvor de selv skal hen, når de engang dør.

– For at komme i himlen, skal man finde og følges med Jesus. Han vil lede dig til Himmerige, forklarer 19-årige Charlotte Ramløse Jensen mig.

– Indre Missions mission er at lede til Jesus – og leve i ham.

– Hvis man skal finde Jesus, inden man dør, for at komme i himlen, og jeg ikke har fundet ham, kommer jeg så i Helvede?

– Ja. Og det vil alle her sige, mener Charlotte.

Efter at have tjekket ved syv-otte andre deltagere, må jeg erkende, at det er sådan, det åbenbart skal ende, hvis de unge bibelcamp-deltagere får ret. Jeg kommer i Helvede.

– Medmindre du når at møde Jesus. Og gør du det bare fem minutter, før du dør, er det fint nok. Så kommer du i Himlen, siger en deltager til mig.

HVAD HELVEDE er, er dog et vanskeligere spørgsmål at besvare. Nogle mener, det er et sted uden kærlighed. Andre, at det er følelsesforladt sted, hvor man vandrer rundt nærmest i ligegyldighed. Og igen mener nogle, at det bare betyder, at Gud ikke er til stede – hvilket jo vil være lig med helvede for dem.

I et forsøg på at forholde mig kritisk til min kommende skæbne spørger jeg de unge:

– Men hvis Gud er skaber af alt – og han samtidig er barmhjertig og tilgivende – hvorfor har han så skabt et Helvede?

Svaret hænger i luften. Det er ikke noget, de unge bryder sig om at skulle forsvare.

– Det er et meget svært spørgsmål. Men der står i Bibelen, at Helvede er skabt til Satan og hans engle. Derfor er det lavet, siger 18-årige Silas Hansen fra Hillerød.

ET 8-10 METER HØJT KORS skinner af lysstofrørens fulde kraft ud over campingpladsen. Det fungerer både som en form for 'gadebelysning', når mørket sænker sig og som en reminder om, hvorfor de cirka 60 unge er samlet!